

Arrest

nr. 247 047 van 11 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HERMANS
Brusselsesteenweg 91/A
1785 MERCHTEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonse nationaliteit te zijn, op 28 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2020.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HERMANS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 6 november 2020 wordt verzoeker, die verklaart van Sierra Leonse nationaliteit te zijn, door de grensinspectie te Zaventem aangetroffen zonder geldige reisdocumenten. Op dezelfde dag wordt hij vastgehouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en verzoekt hij om internationale bescherming. Op 15 december 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 16 december 2020 aan verzoeker per drager wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Sierra Leone geboren te Freetown en van Temne origine. U woonde sinds uw middelbare school tot uw vertrek uit Sierra Leone in Freetown. U maakte er uw middelbaar onderwijs af en woonde vervolgens nog een jaar bij vrienden. Uw familie is afkomstig uit Makeni en woont er nog steeds. U verklaart dat uw ganse familie aanhangers zijn van de All Peoples Congress (verder APC), een oppositiepartij in Sierra Leone. Op 04 september 2019 verliet u Sierra Leone om te gaan studeren in China. U studeerde er aan de Jalin University in Chanchun. Terwijl u in China verbleef geraakte uw familie betrokken bij verschillende incidenten in Sierra Leone. Uw moeder kwam op 02 mei 2020 om het leven toen de politie wou verhinderen dat de plaatselijke bevolking nog langer viste. Uw vader en uw broer kwamen respectievelijk op 10 en 06 augustus 2020 om het leven bij de rellen die ontstonden toen de overheid de elektriciteitsgenerator wou weghalen uit Makeni. Op 18 juli 2020 schoot het leger in op de jeugd die trachtte te verhinderen dat de generator werd meegenomen. Uw broer en vader geraakten hierbij gewond en overleden later aan hun verwondingen. U vreest vervolging te kennen bij een terugkeer naar Sierra Leone aangezien u, omwille van uw banden met de oppositiepartij en omwille van het feit dat u uw ouders zou willen wreken, gezien zal worden als een vijand. In september 2020 kon u geen studiebeurs meer krijgen om nog langer in China te studeren en besloot u China te verlaten. U had hier geen geldige documenten toe en bij uw aankomst in België werd u aangehouden. U werd overgebracht naar het gesloten transitcentrum Caricole en diende er op 06 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een kopie van volgende documenten neer: uw diploma van de middelbare en de lagere school, de overlijdensakte van uw vader en uw broer en twee foto's van uw vader in het ziekenhuis. U bezorgt het Commissariaat-generaal daarnaast zes video's over de gebeurtenissen in Makeni die u via WhatsApp heeft ontvangen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging door de Sierra Leoneanse overheid omwille van uw politieke affiliatie met APC en door het feit dat uw ouders en uw broer werden gedood bij rellen in Makeni. U slaagde er echter niet in aan te tonen om deze redenen enig risico op vervolging te lopen bij een terugkeer naar Sierra Leone.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u in de eerste plaats niet wenst terug te keren naar Sierra Leone omwille van het feit dat u er over geen netwerk meer beschikt die u er financieel kan ondersteunen. U vraagt zich af hoe u er nog kan overleven nu u er na het overlijden van uw ouders niemand meer heeft (CGVS I p.13). U geeft verschillende keren aan dat dit de hoofdreden betreft waardoor u meent niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren. U noemt dit uw enige probleem en verklaart voordien geen andere problemen te hebben gekend (CGVS II p.3). Telkens wanneer u wordt gevraagd naar de problemen die u vreest te zullen kennen bij een terugkeer verwijst u naar het feit dat u er niemand meer heeft om u te ondersteunen (CGVS II p.9-10). Voorts blijkt u evenmin uw land van herkomst te hebben verlaten uit vrees voor vervolging wanneer u naar China vertrok. U verklaart er enkel te zijn gegaan om er te studeren (CGVS II p.3). U geeft aan geen problemen te hebben gekend voor uw vertrek uit Sierra Leone die er toe leidden dat u het land diende te verlaten (CGVS II p.9). Ook uw beweegredenen om uit

China, waar u studeerde, te vertrekken blijken puur financieel te zijn. U verklaart er niet langer meer te kunnen blijven omdat u, nadat u niet geslaagd was voor uw examen, geen studiebeurs meer kreeg en alles zelf diende te financieren. Ook daar bent u vertrokken omdat u verder wenste te studeren (CGVS I p.10-11). Zodoende haalt u zowel voor uw vertrek uit Sierra Leone als voor de reden waarom u er niet terug zou kunnen keren voornamelijk economische en familiale motieven aan, dergelijke motieven vinden geen basis in de criteria van Conventie van Genève, met name politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep. De eventuele problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien, kunnen niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming. Bovendien bent u een volwassen man die degelijke scholing heeft genoten, zodoende kan niet worden aangenomen dat het loutere feit dat u alleen zou komen te staan in Sierra Leone een daad van vervolging of ernstige schade zou betekenen. U bent voldoende in staat om er zelfstandig een leven uit te bouwen en haalt geen verdere elementen aan die dit zouden verhinderen.

U haalt vervolgens een vrees voor vervolging aan omwille van wat uw ouders en broer zou zijn overkomen, dit is echter niet van die aard dat in uwen hoofde een reëel risico op vervolging of ernstige schade kan worden aangenomen.

Vooreerst zijn de gevolgen die u hierdoor vreest te zullen kennen bij een terugkeer naar Sierra Leone louter hypothetisch te noemen. Op het moment van de feiten verbleef u in China en u was op geen enkele manier betrokken bij de gebeurtenissen in uw land van herkomst. U verklaart dat u zich bij uw terugkeer naar Sierra Leone zal verzetten tegen de machthebbers omwille van wat uw familie overkwam. U heeft echter nog geen enkele stap ondernomen om zich effectief tegen hen te verzetten of om de dood van uw familieleden te wreken. U verklaart gezegd te hebben niet tevreden te zijn met hun manier van handelen maar kan niet concretiseren op welke manier u dit liet blijken. Wanneer u wordt gevraagd op welke manier u reeds uw onvrede heeft duidelijk gemaakt wijst u enkel op het feit dat mensen u er kennen en u voor hen als de vijand zal worden beschouwd, opnieuw zonder dit te concretiseren. Bovendien verklaart u op geen enkele manier persoonlijk contact te hebben met degenen die in opstand kwamen tegen deze gebeurtenissen (CGVS I p.13-14 en CGVS II p.9-10). Een dergelijke ongegronde veronderstelling volstaat dan ook allerminst om aan te nemen dat u vervolging zou dienen te vrezen bij een terugkeer naar Sierra Leone. Niet alleen ondernam u geen enkele stap om uw verzet tegen hun handelswijze duidelijk te maken, u was bovendien al geruime tijd vertrokken uit de regio waar u meent problemen te zullen kennen, dit terwijl het feit dat zij u zullen kennen het enige is wat u weet aan te halen dat aanleiding zou kunnen geven tot vervolging. U verklaart sinds uw middelbaar onderwijs niet meer in de regio van Makeni te hebben gewoond en enkel op vrije dagen bij uw familie op bezoek te zijn gegaan maar er nooit meer lang te zijn gebleven (CGVS I p.5 en CGVS II p.5-6). Om op basis hiervan te besluiten dat zij van plan zouden zijn ook u te viseren en te doden is niet overtuigend. Bovendien blijkt uit de toegevoegde landeninformatie omtrent deze incidenten nergens dat betrokkenen bij de door u aangehaalde protesten actief worden opgespoord en vervolging zouden dienen te vrezen. U haalt geen elementen aan die er op wijzen dat dit in uwen hoofde wel het geval zou zijn, temeer u op geen enkele manier persoonlijk bij deze protesten betrokken bent geweest.

Los daarvan staat allerminst vast dat uw ouders en broer bij de door u aangehaalde incidenten om het leven zouden zijn gekomen. Uw kennis omtrent de gebeurtenissen schiet namelijk ruimschoots tekort, is niet in overeenstemming met de toegevoegde landeninformatie en is weinig consistent. U verklaart dat uw vader en uw broer overleden in augustus 2020 (CGVS I p.7). U verklaart dat op 18 juli dit eerste incident plaatsvond en dat toen verschillende mensen werden gedood en dat gedurende het tweede incident in augustus 2020 geen mensen werden gedood (CGVS II p.6-7). Dit stemt niet overeen met de door u opgegeven overlijdensdatum van uw broer en uw vader, namelijk gedurende dit tweede incident op 06 augustus 2020. Ook in de toegevoegde landeninformatie komt enkel terug dat op 18 juli 2020 verschillende doden vielen te betreuren bij dit incident en wordt er nergens gewag gemaakt van overlijdens wanneer deze generator in augustus 2020 uiteindelijk wordt opgehaald. U past vervolgens uw verklaringen aan en beweert dat zij reeds in juli 2020 zijn beschoten en enige tijd in het ziekenhuis verbleven (CGVS II p.8). Daarnaast heeft u op geen enkele manier de situatie waarin uw familie betrokken was opgevolgd. Zo weet u niet naar waar de generator in kwestie zou worden overgeplaatst (CGVS II p.6). Evenmin bent u op de hoogte van de nasleep van deze incidenten. U weet niet of een zaak werd aangespannen tegenover de verantwoordelijken voor de doden in Makeni. U verklaart dit niet te weten en dat indien gewenst de protection officer dit kan nakijken op internet, daarmee aangevend dit zelf nog niet te hebben opgezocht (CGVS II p.8). Er valt echter te verwachten dat u zelf de nodige moeite doet om deze informatie te verzamelen om beter op de hoogte te zijn van uw eigen vrees in uw land van herkomst. Uit de landeninformatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal blijkt dan ook

dat de agenten ter verantwoording werden geroepen, dat u dit zelf niet heeft opgevolgd ondergraaft uw geloofwaardigheid dat uw familie hier persoonlijk bij betrokken was. U verklaart hier zelf nog niets over te hebben opgevangen (CGVS II p.9). Ook al was u niet in het land op het moment van de feiten, dan nog kan verwacht worden dat u op een meer persoonlijke manier informatie tracht te verzamelen over wat uw familie zou zijn overkomen en hoe deze zaak verder evolueert, temeer aangezien u er een eigen vrees voor vervolging aan koppelt. Het feit dat u verschillende video's voorlegt met betrekking tot het incident bezorgt aan het Commissariaat-generaal doet hier geen afbreuk aan. U laat hiermee namelijk nog steeds na de persoonlijke betrokkenheid van uw familie aan te tonen.

Waar u daarnaast verklaart dat uw gehele familie aanhangers zijn van de oppositiepartij APC wist u ook niet te overtuigen om deze reden vervolging te vrezen in uw land van herkomst. Vooreerst kan u allerm minst een politiek profiel worden aangemeten. U verklaart dat al uw familieleden lid waren van de partij maar dat u louter sympathisant was. U verklaart zelf geen lid te zijn van de partij noch ooit enige politieke activiteiten te hebben ontwikkeld (CGVS II p.4). Gedurende uw eerste gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldt u uw betrokkenheid bij deze partij zelfs niet wanneer u gevraagd wordt of u actief bent voor enige organisaties of partijen (vragenlijst CGVS vraag 3). Evenmin brengt u dit aan wanneer u wordt uitgenodigd uw verschillende problemen in Sierra Leone uiteen te zetten (CGVS I p.13 en CGVS II p.3). Zelfs over de betrokkenheid van uw familie blijft u uiterst vaag. U verklaart dat zij lid van die partij zijn maar hun vermeend activisme ging niet verder dan op hen stemmen en campagne voeren tijdens de verkiezingen (CGVS II p.4). Daarmee allerm minst aangevend dat zij een sterk activistisch profiel zouden hebben. Uit uw verklaringen blijkt dan ook niet dat uw familie omwille van hun lidmaatschap bij deze partij gevisieerd zou worden. U verklaart namelijk dat uw ganse stam aanhanger is van deze partij en dat uw familie nog nooit enige problemen kende omwille van hun lidmaatschap. U verwijst daarbij naar de algemene situatie van aanhangers van de oppositie zonder dit in uw individuele geval te concretiseren (CGVS II p.9). Wanneer u wordt gevraagd of de politieke affiliatie van uw familie voor problemen kan zorgen verwijst u enkel opnieuw naar het feit dat u niemand meer heeft in Sierra Leone (CGVS II p.3-4). Zodoende is ook het vermeende politieke profiel van uw familie onvoldoende om een vrees voor vervolging n uw hoofde aan te nemen.

Uw mentale toestand zoals die bleek op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud, lijkt geen verdere invloed te hebben op uw verklaringen. Op elk ander moment van uw persoonlijk onderhoud bleek u in staat de vragen te begrijpen en de nodige verklaringen af te leggen. U verklaart de vragen en de protection officer goed te hebben begrepen en haalt geen verdere elementen aan bij het persoonlijk onderhoud die het u moeilijk zouden hebben gemaakt zich uit te drukken (CGVS II p.10). U geeft bovendien bij de start van het tweede persoonlijk onderhoud aan zich beter en zelfs goed te voelen (CGVS II p.2). U legt geen documenten neer die zouden kunnen aantonen dat u niet in staat was een persoonlijk onderhoud af te leggen. Er werd u een tweede persoonlijk onderhoud toegestaan waarbij benadrukt werd dat u op elk moment kon aangeven wanneer u het moeilijk kreeg zodat hier rekening kon mee worden gehouden. Gedurende dit tweede persoonlijk onderhoud bleek op geen enkel moment dat uw mentale toestand u verhinderde zich op de gestelde vragen te concentreren. Er kan dus geconcludeerd worden dat u in staat was zich naar behoren uit te drukken en dat terdege rekening werd gehouden met uw gezondheidstoestand, zodat de ongeloofwaardigheid van uw relaas niet aan enige beperkingen omwille van uw mentale toestand te wijten kan zijn.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw schooldiploma's dragen niets bij aan uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst, zij tonen enkel aan dat u school liep in Sierra Leone zonder daarmee verdere informatie te geven over uw profiel of dat van uw familie. De overlijdensaktes van uw broer en uw vader zijn hier evenmin toe in staat. Vooreerst betreft het kopieën, de bewijskracht van kopieën is echter uiterst gering aangezien zij met het nodige knip- en plakwerk gemakkelijk vervalst kunnen worden. Bovendien geldt voor alle documenten neergelegd gedurende de asielpcedure dat deze vergezeld dienen te gaan van geloofwaardige verklaringen, wat in deze allerm minst het geval is. Bovendien tonen deze overlijdensaktes evenmin de omstandigheden aan waarin uw broer of uw vader zou zijn overleden, noch kunnen zij enige vrees voor vervolging in uw hoofde aantonen. Hetzelfde geldt daarbij voor de foto van uw vader in het ziekenhuis, ook hieruit kan niet worden afgeleid door welke gebeurtenissen uw vader in het ziekenhuis zou zijn beland of welke gevolgen zijn dood voor u kan hebben bij een terugkeer naar Sierra Leone. Zoals eerder aangehaald zijn ook de video's met betrekking tot de gebeurtenissen in Makeni niet in staat uw vrees voor vervolging aan te tonen. Het betreft algemene informatie die een beeld geeft van de incidenten in de regio zonder daarmee in staat te zijn uw persoonlijke betrokkenheid aan te tonen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Génève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker haalt in een eerste onderdeel van het middel de vier elementen uit de definitie van het begrip ‘vluchteling’ uit artikel 1, A van het Verdrag van Genève aan en past deze als volgt toe op zijn eigen situatie:

“1) zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België - heden in het transitcentrum Caricole te Steenokkerzeel, waar zij haar aanvraag tot asiel heeft ingediend op 06 november 2020.

2) een gegronde vrees voor vervolging hebben

2.1. Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (RvV 17 juni 2011, Rev.dr.Etr. 2011, 414; Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22). De gegronde vrees voor vervolging dient in beginsel persoonlijk te zijn. Er gaat een individueel onderzoek aan vooraf. Maar dat belet echter niet dat een persoon een gegronde vrees voor vervolging kan hebben indien een familielid of een persoon die tot eenzelfde groep behoort, vervolgd wordt. (RvV 21 april 2010, nr. 42.086)

Verweerder haalt in de bestreden beslissing aan dat er kan geconcludeerd worden dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a, b, en c, van de Vreemdelingenwet heeft aangetoond.

Dit stemt evenwel niet overeen met de werkelijkheid.

Verzoeker heeft wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging en dat hij geen andere keuze had dan het land van herkomst, Sierra Leone, definitief te verlaten. Verweester gaat uit van de verkeerde veronderstellingen.

Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor haar redelijke vrees aangetoond aan de hand van verschillende elementen.

2.2. In casu :

Verzoeker zijn identiteit wordt niet betwist door verweerster.

De afkomst van verzoeker wordt eveneens niet betwist door verweerster.

2.2.1. Vooreerst wenst verzoeker uitdrukkelijk te benadrukken dat hij wel degelijk een vrees handhaaft dat hij zal worden vermoord, minstens worden aangevallen of aangerand. Het is niet voor niets dat verzoeker de familiale regio heeft verlaten. Puur uit angst en omdat hij het risico niet wil lopen.

Verzoeker heeft reeds jaren geleden de familiale woning verlaten en is naar China vertrokken ten einde daar een nieuwe toekomst op te bouwen en te verdwijnen van de mogelijke schendingen van de mensenrechten, naar aanleiding van het lidmaatschap van zijn familieleden bij de All People Congress (APC). Ook verzoeker was sympathisant. Gezien de huidige politieke situatie in het land van oorsprong en de zware gevolgen die zijn familie hebben ondergaan, zou een terugkeer naar land van oorsprong haaks staan op de realiteit.

Verweerster meent dat deze verklaringen louter hypothetisch te noemen zijn. Dit omdat verzoeker tijdens deze feiten in een ander land verbleef en aldus niet rechtstreeks betrokken zou zijn. Dit is een onaanvaardbare stelling vanwege verweerster. Daar voegt zij aan toe dat dit niet kan worden geloofd aangezien hij nog geen stappen heeft ondernomen naar de daders. Verweerster is zeer goed op de hoogte van de mentale gezondheidstoestand van verzoeker. Tijdens het eerste gehoor is hij flauwgevallen door te vertellen over deze feiten. Tijdens het tweede gehoor heeft zijn psycholoog hem dienen te vergezellen om het sterk te kunnen houden. Verweerster gaat hier volledig aan voorbij. Eveneens is hij zijn land ontvlucht. Het is dan ook logisch dat hij zich niet gaat uiten bij de autoriteiten uit vrees om gevonden te worden.

Verweerster meent dat dit niet geloofwaardig is en is geeneens vertrokken vanuit de hypothesen wanneer verzoeker inderdaad zou worden teruggezonden en wat daarbij zijn persoonlijke situatie zou zijn.

Dit is allerminst ernstig te noemen en vormt een flagrante schending van artikel 3 EVRM.

2.2.2. Verweerster meent ook dat er geen geloof kan worden gehecht aan de het feit dat de familieleden van verzoeker leden zouden zijn van het APC. Zij meent dat verzoeker te vaag blijft.

Ook dit is niet meer dan logisch. Zoals ook uit blijkt uit de bestreden beslissing heeft verzoeker duidelijk gemeld dat zijn familieleden aanhangers zijn doch dat hij een sympathisant is. Hij verklaarde zelf uitdrukkelijk dat hij geen politieke activiteiten heeft ondernomen. Het is dan ook logisch dat hem geen politiek profiel kan worden aangemeten.

2.2.3. De algemene politieke situatie in Sierra Leone werd niet in het minst onderzocht door verweerster. Het feit dat APC wordt aanzien als een revolutionaire organisatie door de huidige regering maakt dat het leven van de aanhangers wel degelijk in gevaar is. Dit wordt dagdagelijks bewezen door de actualiteit.

Verzoeker wenst inzake enkele foto's neer te leggen dewelke de situatie duidelijk maakt in zijn regio van afkomst :

(...)

Eveneens dient het belangrijk op te merken dat de landsgrenzen van Sierra Leone nog steeds dicht zijn.

3) omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging

Volgens de Raad van State en de heersende rechtsleer:

'(...)' (Van Heule D., o.c., nr. 103 en R.v.St. nr. 66634, 9/6/1997, R.i.V. 1997, afl. 4,20).

Bovendien moeten de stavingsfeiten enkel betrekking hebben op de asielzoeker persoonlijk. Minstens zal het cumulatief effect van de inbreuken als vervolging moeten aanzien worden (CPRR (2° kamer) nr. F069, 4 maart 1992, gecit. bij Van Heule D., o.c., nr. 60).

Echter, wordt door artikel 48/3, § 4 een vooropstelling gemaakt van 5 elementen, zijnde ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging en het behoren tot een specifieke sociale groep.

4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen.

Verzoeker vreest oprecht voor haar leven in zijn land van oorsprong en kan er niet terugkeren meent wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

Dienvolgens dient de bestreden beslissing minstens vernietigd te worden.“

Wat betreft zijn nood aan subsidiaire bescherming laat verzoeker het volgende gelden:

"Overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet wordt "(...)".

De Raad van State heeft omtrent artikel 15, sub c van de Richtlijn 2004/83/EG een prejudiciële vraag gesteld aan het Hof van Justitie (HvJ; 30 januari 2014, C-285/12) :

Het betreft een verzoek dat werd ingediend door de Raad Van State naar aanleiding van de weigering door CGVS tot het verlenen van een subsidiaire beschermingsstatus aan een Guinees Staatsburger

Volgens artikel 2, sub e, van de richtlijn wordt verstaan : "(...)"

Hierbij wordt de nadruk gelegd op artikel 15 van de richtlijn waaronder "ernstige schade" wordt verstaan: "(...)"

De identiteit en de afkomst van verzoeker worden niet betwist door verweerster.

Conform het UNHCR dient verweerster inzake een onderzoek te voeren op individuele basis met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden van de zaak.

In eerste instantie, dient hier naar de principes vooruitgezet door de UN High Commissioner for Refugees verwezen te worden, met name Les Principes directeurs sur la protection internationale no. 4: "La possibilité de fuite ou de réinstallation interne" dans le cadre de l'application de l'Article 1A(2) de la Convention de 1951 et/ou du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés van 23 July 2003, zoals te consulteren op <http://www.unhcr.org/refworld/docid/3fb9f5344.html>.

De principes hierin uiteengezet stellen dat sowieso de beoordeling geval per geval dient te gebeuren, men verduidelijkt ook het begrip 'redelijkerwijze verwacht kan worden', hetgeen ook naar voor komt in art. 48/5 § 3 Vw:

"(...)"

(UN High Commissioner for Refugees in de Principes directeurs sur la protection internationale no. 4: "La possibilité de fuite ou de réinstallation interne" dans le cadre de l'application de l'Article 1A(2) de la Convention de 1951 et/ou du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés van 23 July 2003, zoals te consulteren op <http://www.unhcr.org/refworld/docid/3fb9f5344.html>, p 4-5)

Verweerster laat na om noch onderzoek te voeren noch hiervoor een grondige motivering weer te geven in haar beslissing.

Er wordt niet het minste onderzoek gevoerd in het persoonlijk profiel van verzoeker.

Minstens dient een grondig onderzoek te worden gevoerd naar de mogelijkheid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepaling geschonden acht.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoeker verklaart bij een terugkeer naar zijn land van herkomst vervolging te moeten vrezen omwille van zijn banden met de oppositiepartij *All Peoples Congress* (APC) en omwille van het feit dat hij zijn ouders en broer zou willen wreken. Zijn moeder zou op 2 mei 2020 om het leven zijn gekomen toen de politie trachtte te verhinderen dat de plaatselijke bevolking nog langer viste en zijn vader en broer zouden respectievelijk op 10 en 6 augustus 2020 om het leven zijn gekomen bij rellen die ontstonden toen de overheid de elektriciteitsgenerator wou weghalen uit Makeni.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij zowel voor zijn vertrek uit Sierra Leone als voor de reden waarom hij er niet terug zou kunnen keren voornamelijk economische en familiale motieven aanhaalde en dergelijke motieven geen basis vinden in de criteria van het Verdrag van Genève, omdat (ii) de gevolgen die hij bij een terugkeer naar Sierra Leone vreest te zullen kennen voor wat zijn ouders en broer zou zijn overkomen louter hypothetisch zijn, omdat (iii) allerminst vaststaat dat zijn ouders en broer bij de door hem aangehaalde incidenten om het leven zouden zijn gekomen, nu zijn kennis over deze gebeurtenissen ruimschoots tekort schiet, niet in overeenstemming is met de toegevoegde landeninformatie en weinig consistent is en hij op geen enkele manier de situatie waarin zijn familie betrokken is opgevolgd heeft, omdat (iv) hem allerminst een politiek profiel kan worden aangemeten en ook het vermeende politieke profiel van zijn familie onvoldoende is om een vrees voor vervolging in zijn hoofde aan te nemen, en omdat (v) de documenten die hij neerlegt niet in staat zijn deze appreciatie te wijzigen.

Uit het voorgaande blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging en het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) gegeven verklaringen, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Waar verzoeker aanvoert dat hij reeds jaren geleden naar China is vertrokken om *“daar een nieuwe toekomst op te bouwen en te verdwijnen van de mogelijke schendingen van de mensenrechten, naar aanleiding van het lidmaatschap van zijn familieleden bij de All People Congress”*, beperkt hij zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien in strijd is met zijn eerdere verklaringen op het CGVS. Daar zou hij immers gezegd hebben dat hij *“alleen om te studeren”* naar China ging (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met ‘bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 10 december 2020, p. 3).

Voorts acht verzoeker het onaanvaardbaar dat de commissaris-generaal zijn verklaringen louter hypothetisch noemt omdat hij *“tijdens deze feiten in een ander land verbleef en aldus niet rechtstreeks betrokken zou zijn”*, doch laat hij na *in concreto* toe te lichten waarom hij deze overweging als onaanvaardbaar beschouwt.

Voor zover verzoeker wijst op zijn mentale gezondheidstoestand en meent dat het hierdoor logisch is dat hij geen stappen heeft ondernomen naar de daders, waarbij hij zich zou moeten uiten bij de autoriteiten van het land dat hij ontvlucht is en gevonden kan worden, wijst de Raad er vooreerst op dat uit geen enkel gegeven van het administratief dossier kan blijken dat verzoekers mentale gezondheidstoestand een beletsel zou hebben kunnen vormen om de situatie waarin zijn familie betrokken was op te volgen. Zijn gezondheidstoestand heeft hem in ieder geval niet belet om nog vanuit China naar België te reizen en hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Bovendien kan worden herhaald dat verzoeker volgens zijn verklaringen op het CGVS zijn land niet ontvlucht is, doch dit heeft verlaten om in China te gaan studeren.

Door er in het verzoekschrift nog op te wijzen dat hij een sympathisant is en geen politieke activiteiten heeft ondernomen, doet verzoeker geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing, waarin wordt vastgesteld dat hem allerminst een politiek profiel kan worden aangemeten en dat ook het vermeende politieke profiel van zijn familie onvoldoende is om een vrees voor vervolging in zijn hoofde

aan te nemen. Dat verzoeker een sympathisant is en geen politieke activiteiten heeft ondernomen, neemt voorts niet weg dat van hem wel kan worden verwacht dat hij minder vage verklaringen aflegt over de betrokkenheid van zijn familie bij de oppositiepartij waarvan hij sympathisant is indien hij stelt omwille daarvan vervolging te vrezen.

Waar verzoeker nog aanvoert dat het feit dat APC door de huidige regering als een revolutionaire organisatie wordt aanzien maakt dat het leven van de aanhangers wel degelijk in gevaar is en dat dit dagelijks wordt bewezen door de actualiteit, ter illustratie waarvan hij twee foto's kopieert in zijn verzoekschrift, wijst de Raad erop dat verzoeker zelf heeft aangegeven louter een sympathisant te zijn van APC, die geen lid was van de partij en nooit aan enige politieke activiteit heeft deelgenomen (adm. doss., stuk 4, map met 'bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 10 december 2020, p. 4). Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat een onderzoek naar de algemene politieke situatie in zijn regio van herkomst aan deze vaststellingen iets zou veranderen.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Waar verzoeker ten slotte nog betoogt dat hij de bescherming van zijn overheid niet kan invoeren, wijst de Raad erop dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen of vrees ten aanzien van zijn land van herkomst, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Sierra Leone irrelevant is.

Waar verzoeker nog opmerkt dat *“de landsgrenzen van Sierra Leone nog steeds dicht zijn”*, ziet de Raad niet in – en verzoeker licht niet toe – op welke wijze hieruit in hoofd van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden afgeleid.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden nood aan bescherming, is er geen reden om het vluchtrelaas te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.3. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij een dergelijk risico loopt in Sierra Leone.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vervolgingsvrees, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat deze niet aannemelijk wordt gemaakt.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sierra Leone zou hebben gekend.

2.3.3.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Te dezen haalt verzoeker geen elementen aan waaruit kan blijken dat dit niet is gebeurd.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN